

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6676/2021
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Иван Савић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Станимир Виденов, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3648/20 од 16.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3648/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5546/2018 од 19.09.2019. године, исправљеном решењем од 09.01.2020. године, дозвољено је објективно преиначење тужбе. У ставу другом одбијен је тужбени захтев тужиле да се утврди да је ништаво завештање покојне ВВ, бивше из ..., преминуле дана 29.08.2008. године, сачињено у форми писменог завештања пред сведоцима дана 02.10.2004. године и проглашено пред Првим општинским судом у Београду у предмету О 2184/08, на записнику од 24.10.2008. године, те да као такво не производи никакво правно дејство. У ставу трећем одбијен је тужбени захтев тужиле да се поништи поменуто завештање. У ставу четвртном одбачена је тужба тужиле да се утврди да је завештање пок. ВВ, претходно описано, опозвано сачињавањем Уговора о доживотном издржавању, овереног код Првог општинског суда у Београду број Р 150/08 дана 19.02.2008. године, као недозвољена. У ставу петом изреке обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3648/20 од 16.09.2020. године одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 5546/18 од 19.09.2019. године, исправљена решењем истог суда П 5546/18 од 09.01.2020. године, у ставовима другом и трећем изреке. Укинута су решења из става 4. и 5. пресуде и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде у делу у ком је потврђена првостепена пресуда у ставовима 2. и 3. изреке, тужила је благовремено изјавила ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, из свих законом предвиђених разлога. Тужила је изјавила и допуно ревизије, коју Врховни касациони суд није ценио јер је неблаговремена у смислу одредбе чл. 403 ст. 1 ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

Према разлозима другостепене пресуде у побиијаном делу, не постоје разлози за утврђење ништавости тестаментa који је предмет тужбеног захтева, нити разлога за рушљивост завештања. Такав закључак изведен је из утврђене чињенице да је оставила у време сачињавања завештања знала да чита и пише и уз помоћ наочара је могла да чита. Током поступка није утврђено да је пок. оставила била слепо лице, нити да је била неписмена. Завештање је сачињено у присуству два завештајна сведока, тужила га је својеручно потписала, ставила је прво слово имена и презиме, па потом свој рукознак, на основу чега нижестепени судови закључују да завештање испуњава услове форме из члана 85. Закона о наслеђивању. Не постоје разлози апсолутне ништавости завештања из члана 155, 156, 157, 159. и 160. Закона о наслеђивању. Без обзира на претходно закључени уговор о доживотном издржавању, који је за предмет имао спорни стан, стицање права својине на стану било је одложено до смрти примаоца издржавања, па је оставила и даље могла пуноважно да располаже станом. Из наведених разлога, нижестепени судови одбијају као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је ништаво предметно завештање, којим је пок. ВВ располагала својим станом у корист овде тужене као тестаменталног наследника, уз обавезу тужене да се стара о оставиљи до краја њеног живота.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована другостепена пресуда, Врховни касациони суд је становишта да у конкретном случају не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. ЗПП да би се о ревизији тужиле одлучивало као изузетно дозвољеној. Сходно одредби члана 85. став 1. Закона о наслеђивању, писмено завештање пред сведоцима може сачинити завешталац који зна да чита и пише, тако што ће пред два сведока изјавити да је већ сачињено писмено прочитао, да је то његова последња воља и потом се на писмену својеручно потписати. Посебна ревизија у складу са одредбом члана 404. ЗПП не може се изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања. Стога се посебном ревизијом тужиле не може оспоравати утврђена чињеница да је оставила, пок. ВВ, знала да чита и пише, односно не може се истицати супротна чињеница да је била слепа и неписмена. Предуслов за сачињавање писменог завештања пред сведоцима јесте да завешталац зна да чита и

пише. Евентуалне сметње које настану у каснијој животној доби због старости (отежано читање, читање уз помоћ наочара, ослабљен вид, подрхтавање руку) нису од утицаја. У посебној ревизији тужиле врши се детаљна оцена изведених доказа, уз указивање да су нижестепени судови погрешно ценили тако изведене доказе. Наведено не може бити разлог за одлучивање о изузетно дозвољеној ревизији, која се у смислу одредбе члана 404. ЗПП изјављује због погрешне примене материјалног права, уз испуњење додатних услова предвиђених том одредбом. Како не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиле.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиле, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у поступку о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, сходно одредби члана 468. став 4. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а вредност спора коју је тужилац навео у тужби не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора коју је у конкретном случају тужила навела у тужби износи 10.000,00 динара. Следи да против другостепене одлуке, донете у предметном спору мале вредности, ревизија није дозвољена према врсти спора.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић